

نهایی در سالمندان

بسیار ری از سالمندان ناگزیر به تنهايی زندگی می کنند. البته تنهايی در تمام دوران زندگی فرد می تواند رخ بدهد، ولی در دوره سالمندی بیشتر از سایر سنین دیده می شود. از آنجا که انسان موجودی اجتماعی است و نیاز به ارتباط دارد، احساس تنهايی یکی از احساساتی است که در دوره سالمندی ممکن است بیشتر تجربه شود و یک حس ناخوشایند درونی است. نکته بسیار مهم این است که تنها زندگی کردن با داشتن احساس تنهايی تفاوت دارد. به عبارت دیگر، ممکن است فردی تنها زندگی کند، ولی احساس تنهايی نکند و یا فرد دیگری در جمع باشد، ولی احساس تنهايی کند.

کم شدن روابط اجتماعی، اتفاقی است که در دوران سالمندی رخ می دهد. برای مثال، فرزندان خانه را ترک می کنند و همین موضوع می تواند یکی از منابع فشار روانی در سالمندی باشد و سازگاری را برای سالمندان دشوار کند اما مهمتر از تعداد روابط اجتماعی، کیفیت روابطی است که فرد با دیگران برقرار می کند. اگر فرد دوستان صمیمی داشته و با آنها در تماس باشد، راحت تر می تواند با تنهايی ناشی از رفتن فرزندان از خانه کنار بیاید. از سایر علل تنهايی، میتوان به از دست دادن افراد مهم زندگی، بازنشستگی و مرگ همسر اشاره کرد.

عوامل افزایش دهنده احساس تنهايی در سالمندان

برخی از عوامل می توانند باعث شوند فرد بیشتر احساس تنهايی کند. به طور مثال، زمانی که فرد بیمار است، به دلیل اینکه بسیاری از کارها را در زمان بیماری سخت تر می تواند مدیریت کند، حس تنهابودن بیشتر او را آزار میدهد. کاهش روابط اجتماعی، بستره شدن در بیمارستان، زندگی در خانه سالمندان، وضعیت اجتماعی - اقتصادی پایین، از دیگر عواملی است که باعث میشود این احساس در سالمندان بیشتر شود.

بر اساس مطالعات، احساس تنهايی در زنان بیشتر دیده می شود. این احساس در سالمندانی که فعالیت مشخصی ندارند و یا بیکار هستند، سالمندانی که مجرد هستند، یا شریک زندگی خود را از دست داده اند، سالمندانی که مهاجرت کرده

اند و در محل زندگی اصلی خود نیستند، سالمندانی که توان استفاده از تکنولوژیهای نوین و استفاده از شبکه های اجتماعی جدید را ندارند و سالمندانی که ضعف بینایی و شنوایی دارند، بیشتر دیده می شود

پیامدهای احساس تنها

احساس تنها می تواند باعث تشدید بیماریهای جسمی، مانند فشار خون بالا و بیماریهای قلبی-عروقی و گاه روی آوردن به مصرف مواد شود. در بعضی از موارد ممکن است تنها می، انگیزه و رغبت سالمند را برای مراقبت از خود کاهش دهد؛ برای مثال، باعث شود تا سالمند، تمایلی به مصرف داروها یا پیگیری امور درمانی خود نداشته باشد و در نتیجه بیماری هایی که قبلاً داشته، بدتر شود یا بیماری های جدیدی در او بروز کند.

گاهی سالمند تنها برای فرار از تنها می، عادات ناسالم گذشته خود را افزایش میدهد، مثلاً بیشتر سیگار می کشد یا مشروبات الکلی می نوشد و همین مسئله باعث بروز یا تشدید بیماریها در او می شود. احساس تنها می تواند باعث تشدید احساس افسردگی، بدبینی، بی اعتمادی، به دردناخوربودن و بی هویتی شود.

چگونه می توان به کاهش تنها در سالمندان کمک کرد؟

کاهش تنها می در سالمندان نیازمند توجه و اقداماتی هدفمند است. برقراری ارتباط منظم با سالمندان از طریق تماس های تلفنی، ملاقات های حضوری و استفاده از فناوری های ارتباطی می تواند به کاهش احساس تنها می آنها کمک کند. همچنین تشویق آنان به شرکت در فعالیت های اجتماعی و گروهی مانند کلاس های آموزشی گروه های ورزشی یا با شگاه های محلی میتواند تعاملات اجتماعی آنان را افزایش دهد. حمایت از سالمندان در حفظ استقلال و انجام فعالیت های روزمره نیز به آنان احساس ارزشمندی و تعلق دهد.

واحد سلامت سالمندان

منبع: کتاب راهنمای بهبود شیوه زندگی در سالمندان